

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan și Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 11 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015, declarat de inculpatul

Boldurat Andrei Petru, născut la 04.05.1983, originar și domiciliat în or. Ialoveni, str. M. Frunze 49,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.07.2014-11.03.2015;

Instanța de apel: 10.04.2015-10.06.2015;

Instanța de recurs: 21.08.2015-04.11.2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 11 martie 2015, Boldurat Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4000 lei.

În partea învinuirii lui Boldurat Andrei de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și art. 192¹ alin. (1) Cod penal, cauza penală s-a încetat în legătură cu împăcarea părților și respectiv retragerea plîngerii.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, la 09.06.2014, aproximativ la ora 18.00, Boldurat Andrei avînd scopul realizării intenției sale infracționale, îndreptate spre comiterea unui act de huliganism, aflîndu-se în loc public, pe str. Frunze din or. Ialoveni, în fața gospodăriei lui Iliescu Victor, încălcînd grosolan ordinea publică, a inițiat un conflict spontan cu Malcoci Gheorghe precum că, ultimul parcînd automobilul său de model „Opel Astra” cu n/î SR BM 371 i-a blocat intrarea în gospodăria sa, manifestînd o deosebită obrăznicie, cu o șurubelniță electrică a înșurubat în roțile automobilului 4 șuruburi, apoi a deplasat mașina la o distanță de 40 de metri, l-a mai numit pe Malcoci cu cuvinte necenzurate

și i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1456/D din 19.06.2014 fractura coastei a IX pe dreapta, traumatism cranio-cerebral manifestat prin comoție cerebrală, echimoze și excoriații la nivelul feței, echimoze la nivelul umărului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca o vătămare medie a integrității corporale și a sănătății.

3. Nefiind de acord cu sentința avocatul Ana Nani în numele inculpatului, în termen a declarat apel împotriva acesteia, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea recunoașterii lui Boldurat Andrei vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, cu pronunțarea unei noi decizii în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea inculpatului în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că deși instanța de fond a constatat caracterul abuziv a acțiunilor organului de urmărire penală pe parcursul efectuării actelor de procedură în vederea instrumentării cauzei în lipsa unor probe, la recunoscut pe inculpat vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal or, pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de judecată nu s-a stabilit intenția lui Boldurat Andrei de a încălca grosolan ordinea publică, precum și acțiunile care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Apelantul a invocat că, în ce privește probele existente la dosar, obținerea acestora a fost efectuată contrar prevederilor legale și anume contrar prevederilor art. art. 259, 279 Cod de procedură penală or, în cazul în care acțiunile de urmărire penală au fost efectuate în afara termenului stabilit prin ordonanța din 16.06.2014, toate acțiunile ulterioare sunt lovite de nulitate și deși instanța de fond a constatat aceste încălcări, nu le-a dat însă nici o apreciere.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015 a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a comis anume faptele infracționale imputate, corect încadrate în dispozițiile art. 287 alin. (1) Cod penal „*huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită*”, împrejurări ce au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, deși inculpatul a refuzat să dea declarații la urmărirea penală, în instanța

de fond cât și în instanța de apel, folosindu-se de dreptul său de a nu face declarații, vinovăția acestuia se dovedește prin probele acumulate de organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel și anume: *declarațiile părții vătămate Malcoci Gheorghe, a martorului Teletnic Serghei*, precum și prin materialele cauzei: *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.06.2014 și raportul de expertiză medico-legală nr. 1456/D din 19.06.2014*.

Instanța de apel a considerat că, acțiunile inculpatului manifestate prin utilizarea unor cuvinte necenzurate, aplicarea violenței asupra persoanei, cu deteriorarea bunurilor proprietarului, agresiunea fiind realizată în public, a dus la încălcarea grosolană a ordinii publice și respectiv, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebite, acțiuni care se încadrează în semnele componenței infracțiunii de huliganism.

S-a apreciat critic argumentul apărării cu referire la faptul că, declarațiile părții vătămate Malcoci Gheorghe nu coroborează cu celelalte probe și nu pot fi puse la baza sentințe de condamnare, mai mult, acesta și-a retras plîngerea depusă or, deși partea vătămată din careva motive și-a retras plîngerea totuși din declarațiile acestuia rezultă că, a fost agresat de Boldurat Andrei în loc public, fiind numit cu cuvinte necenzurate fiindu-i cauzate leziuni corporale medii.

De către Colegiu nu a fost reținut nici argumentul apărării precum că acțiunile de urmărire penală au fost efectuate în afara termenului stabilit, or, în ordonanța de fixare a termenului de urmărire penală din 16.06.2014 (*f.d.3*), a fost efectuată modificarea datei, fiind stabilit termenul pînă la 16.07.2014.

În context, Colegiul a conchis că, temei pentru a da o nouă apreciere probelor nu există, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

De asemenea, Colegiul penal a considerat că nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă acestuia, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia fiindu-i aplicată o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, fiind acordată deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale, ultima trebuind să corespundă sub aspectul naturii, privativă sau neprivativă de libertate și a duratei, atît gravității faptei și potențialului de pericol social pe care îl prezintă în mod real persoana infractorului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei penale, pentru a-și îndeplini funcțiile care sunt atribuite în vederea realizării scopului său și al legii or, funcțiile de constrîngere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei poate

fi realizat numai printr-o justă individualizare a acesteia, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Prin urmare, Colegiul a reiterat că, instanța de fond corect a stabilit mărimea sancțiunii cu amenda în cazul infracțiunii comise de către Boldurat Andrei, determinând corect, proporțional și echitabil pedeapsa definitivă, reținând și faptul condamnării pentru prima dată a acestuia, în raport cu caracterul prejudiciabil al infracțiunii comise - care este una mai puțin gravă, cu personalitatea inculpatului - care se caracterizează pozitiv la locul de trai, precum și de comportamentul acestuia de pînă și după comiterea infracțiunilor, menționînd faptul că, în cazul lui Boldurat Andrei, cuantumul pedepsei aplicate va fi în măsură să contribuie la sancționarea acestuia.

5. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul, invocînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală prin care solicită casarea sentinței instanței de fond și a deciziei instanței de apel în partea ce ține de recunoașterea inculpatului ca fiind vinovat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În susținerea recursului se invocă că pe parcursul judecării cauzei nu s-a stabilit intenția inculpatului de a încălca grosolan ordinea publică, iar acțiunile făptuitorului nu întrunesc semnele calificative ale infracțiunii incriminate, mai mult ca atît, nu a fost stabilită și demonstrată fapta prejudiciabilă.

Învinuirea adusă lui Boldurat Andrei se bazează doar pe declarațiile părții vătămate, care nu coroborează cu celelalte probe aduse de acuzare, precum și declarațiile martorului Teleatnic Serghei, care nu demonstrează vinovăția inculpatului.

Totodată, recurentul indică că la materialele cauzei nu există o ordonanță de prelungire, fapt ce impune încetarea tuturor acțiunilor de urmărire penală, dat fiind faptul că acestea urmează să fie efectuate în cadrul acestei proceduri, însă aceste încălcări nu au fost apreciate de către instanțele ierarhic inferioare.

6. Asupra recursului ordinar a prezentat referință procurorul, prin care s-a expus pentru respingerea acestuia, deoarece instanțele de fond au apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, prin prisma cumulului de probe administrate la dosar.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

În recursul său recurentul invocă ca temei de recurs pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Colegiul penal precizează că recurentul a semnalat faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apel, însă fără a concretiza care anume sunt aceste motive și totodată, invocă dezacordul său cu aprecierea eronată a probelor.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală. Decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atît, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dîndu-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Totodată, conform art. 414 Cod de procedură penală la judecarea apelului instanța a verificat probele și înscrisurile anexate la cauza penală și a celor suplimentare invocate de către părți, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul menționează că motivarea hotărîrii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atît timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt

menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Astfel, instanța de recurs respinge afirmațiile recurentului, ca fiind neîntemeiate, deoarece instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificînd motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Referitor la invocarea presupusei erori prevăzută la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează că din conținutul recursului reiese că recurentul semnalează de fapt că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii incriminate, ceea ce se cuprinde în pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Prin urmare, Colegiul reiterează că acest temei de casare nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent. Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Reieșind din textul recursului, recurentul de fapt critică procedura de apreciere a probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanțele inferioare de competența cărora este stabilirea acesteia.

Instanța de apel just a conchis că este corectă concluzia primei instanțe privind starea de fapt stabilită și privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-o însușește, iar instanța de apel a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1** și a cărei reluare nu se mai impune.

De asemenea, instanța remarcă că motivele invocate în recurs repetă textul apelului și la care instanța de apel a oferit răspunsuri detaliate, iar argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Mai mult ca atît, instanța de recurs menționează că temeiul prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală se invocă numai în cazul cînd faptei săvîrșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, iar în cazul dat recurentul își exprimă dezacordul cu neîntrunirea elementelor infracțiunilor imputate, solicitînd pronunțarea unei hotărîri de achitare.

În urma celor menționate, instanța de recurs conchide că hotărîrile recurate corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, sunt legale și întemeiate, iar temeiurile la care face referire recurentul prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Boldurat Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 25 noiembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun